

- A Bizottság álláspontja szerint a pakisztán vámhatóságok a preferenciális származás tekintetében hibát követtek el a 2913/92 rendelet 220. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében. A nem preferenciális származás tekintetében a Bizottság jogtalanul indul ki abból, hogy e hiba esetében nem a 2913/92 rendelet 239. cikke szerinti különleges körülményekről van szó.
- Nem tűnik ki a megtámadott határozatból, hogy a Bizottság ténylegesen összehasonlította a Közösségnek a vámrendelkezések tiszteletben tartására vonatkozó érdekeit és a jóhiszemű importőr azon érdekét, hogy ne szenvedjen a szokásos üzleti kockázatot meghaladó hátrányt.
- Nem tűnik ki a megtámadott határozatból, hogy a Bizottság annak megítélésénél, hogy az eset tényállása alapján különleges körülményekről van-e szó, számos jelentős tényt figyelembe vett-e.

2009. május 19-én benyújtott kereset — Matkompaniet kontra OHIM — DF World of Spices (KATOZ)

(T-195/09. sz. ügy)

(2009/C 180/100)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Matkompaniet AB (Borås, Svédország) (képviselők: J. Gulliksson és J. Olsson ügyvédek)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: DF World of Spices GmbH (Dissen, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) második fellebbezési tanácsának 2009. március 11-i határozatát (R 577/2008-2. sz. ügy); és
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze mind az Elsőfokú Bíróság, mind az OHIM előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a „KATOZ” ábrás védjegy a 29., 30. és 31. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „KATTUS” német ábrás védjegy a 29., 30., 31. és 33. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalási osztály a felszólalást elutasította.

A fellebbezési tanács határozata: a fellebbezésnek helyt adott és részben elutasította a közösségi védjegybejelentést.

Jogalapok: a 40/94 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának (helyébe lépett a 207/2009 tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) megsértése, mivel a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye.

2009. május 20-án benyújtott kereset — Szlovénia kontra Bizottság

(T-197/09. sz. ügy)

(2009/C 180/101)

Az eljárás nyelve: szlovén

Felek

Felperes: Szlovén Köztársaság (képviselő: Ž. Cilenšek Bončina a szlovén állam jogi szolgálatának jogtanácsosa)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege és az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2009. március 19-i bizottsági határozatot⁽¹⁾ (az értesítés a C(2009) 1945. számú dokumentummal történt) abban a részében, amely a Szlovén Köztársaságra vonatkozik;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
- a Bizottságot kötelezze a Szlovén Köztársaság részéről az eljárások során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A vitatott határozattal a Bizottság kulcsfontosságú ellenőrzést érintő hiányosságok, helytelen ellenőrzési eljárás és eszközök miatt kizárta a közösségi finanszírozásból a Szlovén Köztársaság által kifizetett, 2005-2006. pénzügyi évre vonatkozó egyes kiadásokat és 5 %-os pénzügyi átalánykorrekció fizetéséről rendelkezett, hivatkozva a 2005 márciusában a szolgálatai által e tagállamban végzett, nemzeti ellenőrzést érintő vizsgálatra.

A keresete alátámasztására a felperes különösen azzal érvel, hogy a Bizottság:

- az ügy tényállásának téves értékelése következtében helytelenül alkalmazta a 2419/2001/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ 15. cikkét vagy a 796/2004/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ 23. cikkét, ezért túl későn végezte el a vizsgálatot; nem jellemző